

ת"פ (חיפה) 14317-03-23 - מדינת ישראל נ' נעמאן ג'דבאן

ת"פ (חיפה) 14317-03-23 - מדינת ישראל נ' נעמאן ג'דבאן מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 14317-03-23

מדינת ישראל

נגד

נעמאן ג'דבאן (עצור בפיקוח)

בית המשפט המחוזי בחיפה

[18.09.2024]

כבוד השופט גיל קרזבום

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע בעבירה של הצתה - עבירה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום

2. בין הנאשם לבין עלאא שנאן (להלן: "המתלונן" קיימת היכרות מוקדמת. במועד הרלוונטי לכתב האישום השתמש הנאשם ברכב מסוג איסוזו אשר נמצא בבעלות אביו. במועד הרלוונטי לכתב האישום, השתמש המתלונן ברכב מוג אלפא רומיאו ל.ר. 08067180, אשר נמצא בבעלות אשתו, מנאר שנאן (להלן: "רכב המתלונן").

ביום 26/1/23 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, התווכחו הנאשם והמתלונן בכביש בחורפיש על רקע נהיגתו של הנאשם בכביש. בהמשך לאמור, ועל רקע הוויכוח, ביום 26/1/23 סמוך לשעה 20:00, שלח הנאשם למתלונן הודעות בעלות אופי מאיים אמצעות אפליקציית וואצאפ ובהן רשם בין היתר למתלונן: "עלאא אני מגיע לדבר איתך, אם אני שוכח את מה שקרה אז אמא שלי תהיה שרמוטה, אין בעיה, כיבדתי אותך כי אשתך הייתה איתך מאחורה, אבל אין בעיה עלאא". בהמשך לאמור, ובשל כעסו של הנאשם על המתלונן, גמלה בליבו החלטה להצית את רכבו של המתלונן. ביום 21/2/23, סמוך לשעה 04:00, נסע הנאשם ברכב אל תחנת דלק פז מעלות, שם ביקש מהמתדלק במקום למלא דלק בג'ריקן גדול, משלא מצא ג'ריקן בתחנת הדלק, עזב את המקום, ובהמשך הצטייד בשלושה מיכלי פלסטי, נסע לתחנת דלק פז פקיעין שם מילא אותם בדלק. בסמוך לשעה 05:00 נסע הנאשם לכיוון רכב המתלונן, שחנה בסמוך לעסק לשטיפת רכבים בחורפיש כשהוא מצויד במיכלי הפלסטיק, יצא מהרכב, שפך את תכולתם על רכב המתלונן, ושילח בו אש במזיד. מיד לאחר מכן, הנאשם נמלט באמצעות הרכב מהמקום. כתוצאה ממעשי הנאשם, רכבו של המתלונן נשרף כליל.

תסקירי שירות מבחן

3. בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם פורטו בהרחבה נסיבותיו האישיות. מהתסקירים עולה כי הנאשם לוקח אחריות על התנהלותו האלימה, זיהה כי פעל בצל תחושת הקטנה ופחיתות ערך כתוצאה מהתנהלות המתלונן כפי שחווה אותה, ומזהה דרכים אלטרנטיביות בהן יכול היה לפעול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצוי בשלב גיבוש זהות, נעדר דפוסים עברייניים מושרשים באישיותו ומתנהל מתוך תחושת פחיתות ערך משמעותית תוך שכלפי חוץ עורך מאמצים להפגין פאסדה מתפקדת רבת פעלים, וכי במצבים בהם חווה פחיתות ערך, הוא עלול להתנהל מתוך קושי בוויסות במטרה להשיב לעצמו תחושת ערך מדומה. כגורמי סיכוי, שירות המבחן התרשם כי לנאשם יש את היכולת הרגשית והקוגניטיבית לערוך התבוננות ביקורתית בדפוסיו המכשילים כפי שעלה מהשיח עמו במהלך האבחון וגם במהלך השתתפותו בתהליך הקבוצתי, מהם עלתה אינדיקציה חיובית ליכולתו להיתרם מתהליך טיפולי ולהתחייב אליו. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי הנאשם הפגין מחויבות, אחריות ושמר על קשר רציף, מילא אחר בקשות שירות המבחן, וביטא רצון לערוך שינוי בדפוסיו המכשילים. במהלך תקופת הדחייה הנאשם השלים את השתתפותו בקבוצת "הכנה לטיפול", ובהתאם הוערך כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד פחת, אולם עדיין בינונית. עוד הוערך כי השתלבותו של הנאשם בתהליך ההכנה לטיפול ישמש עבורו בסיס חשוב לעבר התבוננות סביב דפוסיו המכשילים, בשילוב עם טיפול סמכותי בפיקוח שירות המבחן, עשויים להפחית עוד יותר את הסיכון להישנות עבירות. לסיכום, נוכח התגייסותו של הנאשם לעבור הליך שינוי בחייו, והאינדיקציה הממשית ליכולותיו של הנאשם להיתרם מתהליך טיפולי, שירות המבחן ממליץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, ומאסר בדרך של עבודות שירות, פיצוי למתלונן ומאסר מותנה.
- חוות דעת ממונה על עבודות השירות
4. מחוות דעת הממונה שהוגשה בעניינו של הנאשם נמצא כשיר לביצוע עבודות בדרך זו.
- טיעוני המאשימה לעונש

5. המאשימה בטעוניה הדגישה את חומרת העבירה בה הורשע הנאשם, את הפגיעה ברכושו של המתלונן, בתחושת הביטחון האישי שלו ושלווות חייו. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירה, טענה שחלקו של הנאשם היה מוחלט, ולמעשיו קדם תכנון, כאשר בין הנאשם למתלונן הייתה היכרות מוקדמת, והעבירה כוונה כלפי המתלונן. הפנתה לפוטנציאל הנזק הגדול, באופן שיכול היה להביא גם לפגיעה בנפש. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנתה לעובדה כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, להעדר עבר פלילי ולאמור בתסקירי שירות המבחן. עם זאת, ביקשה שלא לסטות ממתחם העונש אשר ייקבע על ידי בית המשפט מטעמי שיקום, שכן לשיטתה לא הוצגה תשתית מספקת כדי לסטות ממתחם העונש כאמור, וזאת בין היתר מהטעם שהנאשם לא עבר דרך שיש בה כדי להצביע על שיקומו או על סיכוי ממשי לשיקום. בנוסף ציינה כי שאלת השיקום אינה רלוונטית שכן אין מדובר בנאשם שהיה חלק ממעגל התמכרותי או מביצוע חוזר של עבירות. באשר להסכם הסולחה, ביקשה שבית משפט יבחן את המסמכים בקפידה וייתן להם את המשקל הנכון. בכל הקשור למדיניות הענישה, הפנתה לפסיקה רלוונטית וטענה למתחם עונש הולם אשר נע בין 24 ועד 48 חודשי מאסר בפועל. לאור על האמור לעיל, ביקשה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל ברף התחתון של המתחם, בנוסף ביקשה להטיל עליו עונש של מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן. טיעוני ההגנה לעונש

6. ב"כ הנאשם הפנה ללקיחת האחריות המוקדמת, לעריכת הסולחה, ולהודאת הנאשם בכתב האישום אשר חסכה זמן שיפוטי יקר וכן את עדותו של המתלונן. מבלי להמעיט בחומרת העבירה טען כי בסופו של יום מדובר בנזק רכושי בלבד. הפנה לתסקירי שירות המבחן מהם עולה כי קיים סיכוי ממשי לשיקום, והדגיש כי מדובר בנאשם רציני שמשותף בקבוצות באופן מתמיד, תורם לעצמו ולאחרים, ובהתאם ביקש לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, תוך שהוא מדגיש כי שליחת הנאשם למאסר בפועל בשלב הזה של חייו תוריד לטמיון את כל ניסיונותיו להשתקם, תדרדרו ותפגע גם באינטרס הציבורי. לאור כל האמור לעיל, ביקש לאמץ את המצלות שירות המבחן ולהטיל על הנאשם ענישה בדרך של עבודות שירות. הפנה לפסיקה רלוונטית.

7. הנאשם עצמו הצטער על מעשיו, הביע חרטה עמוקה, וציין כי מעשיו לעולם לא יישנו. עוד ציין כי הוא מבין את טעותו והלשכות מעשיו, הפנה לתקופה בה היה מצוי במעצר של ממש, לקשיים שליוו אותו במהלכו מעצרו, ריחוקו מביתו, ולתקופה הארוכה בה היה נתון באיזוק אלקטרוני. ציין כי כיום הוא בקשר עם שירות המבחן, נרתם לטיפול ומבקש להמשיך בו. עוד הפנה לעובדה כי הוכר כחייל בודד בזמן שירותו בצבא, וכי כיום יש לו בת זוג ויחסיו עם הוריו מעולים. ביקש שלא להחזירו לכלא.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

8. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטי בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

9. הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע עבירת ההצתה הם הצורך להגן על שלום הציבור, קניינו ורכושו כמו גם על תחושת הביטחון של הציבור, השמירה על ערך החיים ושלמות גופו, ושלוחותו וביטחונו האישי של כל אדם. על חומרתה של עבירת ההצתה והפוטנציאל ההרסני הטמון בה ניתן גם ללמוד מהעונש המרבי שנקבע בצידה (15 שנות מאסר). בתי המשפט חזרו הדגישו את חומרתה היתרה של עבירה זו גם במקרים בהם הנזק היחיד הינו רכוש (ר' ע"פ 728/13 עוידה נ' מדינת ישראל, וע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל), זאת מפאת הפוטנציאל הממשי לגרימת נזק לגוף. מדובר בהתנהגות עבריינית הפוגעת לא רק במתלונן שרכושו ניזוק אלא בכלל הציבור שתחושות ביטחונו ואיכות חייו נפגעים. חומרתה של העבירה נובעת גם מעצם טיבה של "אש" שהשליטה בה קשה ולעיתים בלתי אפשרית, ובהתפשטותה גורמת כאמור לנזקים קשים לרכוש וגוף. בהתאם, נקבע לא פעם כי ככלל, יש להטיל בגינה של עבירת ההצתה עונש של מאסר בפועל (ר' ע"פ 7205/15 ויינבלט נ' מדינת ישראל, ע"פ 7045/12 אלטנאי נ' מדינת ישראל, ע"פ 1414/15 מדינת ישראל נ' פדר; ע"פ 1727/14 מימון נ' מדינת ישראל; ע"פ 6720/16 מדינת ישראל נ' פלוני). על חומרת עבירת ההצתה ושיקולי הענישה בגינה עמד כב' השופט ע' גרוסקופף בע"פ 2939/19 חלפון נ' מדינת ישראל: "בהצתה טמון נזק הרסני. אש המתפשטת באופן בלתי מבוקר זורה הרס, ומסכנת את האדם ואת החי, את הגוף ואת הרכוש. לא בכדי עמד בית משפט זה על חומרת עבירת ההצתה, ודומה כי אין צורך להכביר בכך מילים. עם זאת, טווח הענישה בגין הצתה אינו אחיד, ובקביעתו יש ליתן את הדעת, בין היתר, לתוצאות ההצתה, לפוטנציאל הסיכון הגלום בה, לתכנון מוקדם ולעברו של המצית". (לעניין זה ראו גם בע"פ 8347/19 מיהרט נ' מדינת ישראל ובע"פ 2356/17 רגבי נ' מדינת ישראל).

נסיבות ביצוע העבירה

10. מידת הפגיעה בערך המוגן משתנה בהתאם לנסיבות. יש להבחין בין הצתה של נכס ללא חשש להתפשטותה של האש, לבין מקרה בו האש עלולה להתפשט ולפגוע ברכוש אחר. כן יש לבחון את פוטנציאל הפגיעה בגוף ובנפש.

11. נסיבות ביצוע העבירה פורטו במסגרת תיאור עובדות כתב האישום. המניע להצתה היה יכוח בכביש בין הנאשם למתלונן. חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הינו מלא ומוחלט, והוא הגיע למקום כשהוא מצויד עם שלושה מיכלי פלסטיק ובהם דלק אשר מולא על ידו בתחנת דלק, כך שקדם למעשה תכנון. הנאשם יכול היה להימנע מביצוע העבירה אך החליט לבצעה חרף הזמן הרב יחסית שחלף ממועד הוויכוח ועד לביצוע העבירה. חומרה נוספת יש בעובדה שהנאשם נמלט מהמקום מבלי לעמוד על תוצאות מעשיו ובכך גילה אדישות לאפשרות התפשטות האש ותוצאותיה.

12. יצוין כי העבירה בוצעה בשעה 05:00 בבוקר, שעת בוקר מוקדמת בה העסק לשטיפת רכבים אינו פועל ואין בו אנשים, וכן לא נטען כי הרכב שהוצת היה סמוך לבנייני מגורים או רכבים אחרים.

למרבה המזל, הרכב לא התפוצץ ולא נגרם נזק לגוף או לרכוש נוסף. רכבו של המתלונן נשרף כליל.

13. במכלול הנסיבות, אני סבור כי במקרה זה הפגיעה בערכים המוגנים הינה בינונית. מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

14. בחינת מדיניות הענישה מלמדת על מנעד ענישה רחב יחסית. בע"פ 6418/21 אריאל סלהוב נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בהצתת רכבו של המתלונן. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 18 ועד 36 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט סטה קולה מהמתחם לאור שיקולי שיקום והטיל עליו 15 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שהומר עונשו של הנאשם לתשעה חודשי מאסר בעבודת שירות לאור סיכוי של ממש לשיקום. בע"פ 1846/13 עמאש נ' מדינת ישראל שני נאשמים הורשעו בהצתת רכבו של המתלונן על רקע סכסוך בעניין הבעלות על הרכב. על הנאשם השני (שזו הייתה העבירה היחידה שיוחסה לו) הוטל עונש של 27 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון אישר את המתחם שנקבע (24-48 חודשי מאסר) ודחה את הערעור. בע"פ 907/14 רחמים נגד מדינת ישראל המערער הצית את רכבה של שכנתו. נקבע מתחם עונש הולם שבין שתיים לארבע שנות מאסר בפועל. נגזרו 30 ח' מאסר בפועל. בע"פ 6720/16 מדינת ישראל נ' פלוני הנאשם הורשע בהצתת רכבו של אדם שבו חשד כי הוא מנהל קשר עם בת זוגו. נקבע מתחם הנע בין 24-48 חודשי מאסר. בית המשפט חרג לקולה מטעמי שיקום וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי עבודות שירות. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שעונשו החומר ל-12 חודשי מאסר בפועל חרף טעמי שיקומו. בע"פ 1951/14 מקון נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בעבירת הצתה, בכך שהצית את חנותו של המתלונן לאחר שנפגע מדבריו במהלך קטטה שהתפתחה באולם אירועים. נקבע מתחם שבין שנתיים וחצי ל-4 וחצי שנות מאסר. על הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל. בע"פ 8347/19 מיהרט נ' מדינת ישראל שני נאשמים הורשעו בהצתה של חנות כשהנזק שנגרם לה הוערך ב-30,000 ₪. נקבע מתחם עונש שבין 24 - 48 חודשי מאסר בפועל. הנאשמים, צעירים ללא עבר מכביד, נדונו לעונש של 28 חודשי מאסר בפועל. בע"פ 2745/18 אבו שארב נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירת הצתה בכך שהצית פנצריה השייכת למשפחה עמה הוא מסוכסך. נקבע מתחם עונש שבין 2 - 5 שנות מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל. בע"פ 2166/18 פלוני נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירה של הצתת רכב, בכך שהוא ונאשם נוסף (קטיין) ביקרו את המתלונן ובמהלך הביקור התפתח ויכוח ביניהם. על הנאשם הוטלו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות בהיותו בגיר בן 19.5, ועל שותפו נאשם 2 בהיותו קטיין בן 17 ו-10 חודשים הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונשו הועמד על 6 חודשי מאסר בעבודות שירות נוכח עיקרון אחידות הענישה, נסיבות חיים לא פשוטות, גילו הצעיר והעדר עבר פלילי וחלקו הקטן יחסי בביצוע עבירה. בע"פ 4311/12 מילאד סורי נ' מדינת ישראל, הנאשם נעדר עבר פלילי הורשע בעבירת הצתה בכך שהצית רכבה של המתלוננת ללא שימוש בחומרי בעירה מבלי שנגרם נזק כבד לרכב. על הנאשם הוטלו 9 חודשי מאסר בפועל, ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונשו הועמד על 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. בע"פ 5095/17 אנגור נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירה של הצתה, בכך שהגיע לבית אמה של בת זוגו שם שהתה בת הזוג, ושילח אש בדלת הכניסה לדירה בכוונה להציתה. כתוצאה ממעשיו נגרם נזק לדלת הדירה ולשטיח שהיה בסמוך לדלת. נקבע מתחם עונש הנע בין שנתיים ל-4 שנות מאסר. בית המשפט חרג ממתחם העונש משיקולי שיקום והשית על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונשו של הנאשם הועמד על 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, וזאת נוכח ההליך השיקומי המרשים שעבר הנאשם.

15. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין, כאשר מתחמי הענישה נעים בין 24 ועד 72 חודשים מאסר בפועל.

16. ההגנה הפנתה למספר פסקי דין, כאשר מתחמי הענישה נעים בין 6 ועד 42 חודשי מאסר בפועל, והעונשים שהוטלו נעים בין 6 ועד 9 חודשי מאסר בעבודות שירות.

מתחם העונש ההולם בתיק זה

17. העונש המקסימלי הקבוע בצד עבירת ההצתה הינו 15 שנות מאסר.

18. לאחר ששקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, מידת הפגיעה בערכים המוגנים והפסיקה הנהוגה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ- 20 חודשים ולא יעלה על 48 חודשים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

19. לקולה אני מביא בחשבון את: הודאתו המיידית של הנאשם, קבלת האחריות, והחיסכון בזמן שיפוטי יקר. כן תובא בחשבון תקופת מעצרו בתיק זה מיום 27.02.23 ועד ליום 28.03.23 (כידוע תנאי מעצר קשים ממאסר) והתקופה בה היה נתון במעצר באיזוק אלקטרוני מיום 28.03.23 ועד ליום 24.09.23, ובתנאים מגבילים מיום 24.09.23 ועד היום. בנוסף, אני מביא בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, נסיבותיו האישיות כעולה מטיעוני ההגנה ותסקיר שירות המבחן. כן יינתן משקל משמעותי להליכי השיקום בהם הנאשם מצוי, השינוי החיובי שחל בו, סיכויי השיקום והמלצת שרות המבחן. משקל נוסף יינתן להשפעה שעלולה להיות למאסר בפועל על הנאשם ומשפחתו והעובדה כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי שזו לו הסתבכותו הראשונה בפלילים.

בכל הנוגע לטענה לפיה התקיימה סולחה בין הנאשם למתלונן והעובדה שהנאשם שילם פיצוי כספי למתלונן, יינתן לה משקל מסוים לקולה, אך לא מדובר בנסיבה כבדת משקל.

20. לאור המלצות שירות המבחן, ובפרט העובדה שהנאשם מצוי בהליכי שיקום מתקדמים ומשמעותיים מזה תקופה ארוכה יחסית, התרשמותי מסיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם, ובהתחשב ביתר הנסיבות המשמעותיות לקולה, אני מחליט לעשות שימוש בסמכותי בהתאם לסעיף 40ד. (א) לחוק העונשין, לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם, ולהימנע מהטלת מאסר מאחורי סורג ובריאח ולאמץ את המלצות שירות המבחן.

21. בהקשר זה אני סבור כי שליחתו של הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריאח עלולה להוריד לטמיון את מאמצי השיקום הרבים והמוצלחים אותם הוא עבר, ותסיג את הנאשם אחורה תוך פגיעה קשה בעתידו ובאפשרות שיקומו. יש לזכור כי במקרים המתאימים, כפי שגם הודגם בחלק מפסקי הדין שצוינו לעיל ועניינם עבירות דומות, האינטרס הציבורי אינו מחייב את שליחתו של הנאשם לכלא, ויקבל מענה ראוי דווקא בשיקומו של הנאשם בצד עונש מאסר בעבודות שרות לתקופה המרבית הניתנת לריצוי בדרך זו, ועונש מאסר על תנאי מרתיע וצו מבחן, ובכך ניתן ולו במידה, מענה גם לשיקולי הענישה הנוספים כגון הרתעת היחיד, הרתעת הרבים ושיקולי הלימה. ברי, כי ככל והנאשם יפר את צו המבחן, ייגזר דינו מחדש.

22. בנוסף לצו המבחן יוטל על הנאשם עונש מאסר בדרך של עבודות שרות לתקופה המקסימלית הניתנת לריצוי בדרך זו ללא ניכוי תקופת מעצרו, מאסר מותנה משמעותי, קנס, ופיצוי.

23. בכל הנוגע לגובה הפיצוי שיוטל לטובת נפגע העבירה, מובהר שאין בו כדי ללמד על גובה הנזק שנגרם לו. מדובר בפיצוי עונשי שכל מטרתו הכרה בפגיעתו. אציין כי הגם שנעשתה סולחה בין הנאשם למתלונן אין בכך כדי לאיין את הצורך ברכיב זה שהינו בין היתר רכיב עונשי.

24. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
אני גוזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל אותם ירצה הנאשם בעבודות שרות במועצה מקומית בחורפיש (5 ימים בשבוע) ללא ניכוי ימי מעצרו.

הנאשם יתייבב לתחילת ריצוי עונש המאסר בתאריך 7/10/24 בשעה 08:00 אצל הממונה על עבודות השרות. מובהר לנאשם, כי במידה שלא יבצע את עבודות השירות בהתאם לדרישות הממונה או שתתקיים אחת הנסיבות המפורטות בסעיף 51 ט.א) לחוק העונשין, תופסקנה עבודות השירות והנאשם ירצה את יתרת עונש המאסר בבית הכלא. אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים, עבירה של הצתה או ניסיון הצתה או סיוע להצתה וירשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים, עבירה של הצתה ברשלנות, או עבירה של רשלנות או פזיזות באש או עבירת איומים או עבירה של היזק לרכוש בזדון וירשע בגינה.

אני מטיל על הנאשם צו מבחן לתקופה של 12 חודשים החל מהיום, במסגרתו הנאשם ישולב בהליך טיפולי (פרטני וקבוצתי) במסגרת שרות המבחן.

מוסבר לנאשם, כי ככל שלא יעמוד בצו המבחן, רשאי ביהמ"ש לבטלו ולהשית על הנאשם עונש אחר במקומו בגין העבירה בה הורשע.

הנאשם ישלם קנס כספי בסך של 5,000 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו.
הנאשם ישלם למתלונן מר עלאא שנאן פיצוי כספי בסך 10,000 ₪.
הקנס והפיצוי ישולמו עד ליום 01.01.25.

יש לשלם את הקנס והפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות". מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-***** (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו). במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המאשימה מתבקשת לעדכן את קורבן העבירה בתוכן גזר הדין.
עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן ולממונה על עבודות השרות.
זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.
ניתן היום, ט"ו אלול תשפ"ד, 18 ספטמבר 2024, בנוכחות הצדדים.